స్కీము లో చేరి చూడు

సుబ్బారావు ఆఫీసు ఫైళ్ళు ముందేసుకుని కుస్తీ పడుతున్నాడు. మధ్య మధ్యలో కునికి పాట్లు పడుతున్నాడు. వంటింట్లో అప్పల నర్సమ్మ వంటరిగా వీరవిహారం చేస్తున్నది వంటమీద.

సీడి పాటికి సీడి భక్తి పాటలు పాడుకుంటున్నది....

ఫ్యాన్ల పాటికి ఫ్యాన్లు గదుల్లో తిరుగుతున్నాయి....

"ఒరే సుబ్రావు !" అని భీకరంగా అరిచాడు అప్పారావు.

నిద్రమత్తు గాలికి ఎగిరి పోగా సుబ్రావు – 'ఎవరిదా రావణ శబ్దం' – అని దృష్టి సారించాడు. నేరుగా గుమ్మంలో నిల్చునున్నాడు ఆరడుగుల భారీవిగ్రహం.

"అరె అప్పిగా – నువ్వు ఎప్పుడొచ్చావు!?" ఆశ్చర్యంగా అడిగాడు.

"అలా ఉంది మన తెలివి ! నేను మంచోడ్ని కాబట్టి సరిపోయింది. ఇంకోడైతే ఇంట్లో వున్న వస్తువుల్ని చంకన పెట్టుకుని చక్కగా దౌడు తీసే వాడు – పట్టపగలు తలుపులన్నీ తీసి నిద్ర పోతూంటే – దొంగలకు స్వాగతం బోర్డు పెట్టినట్లే కదురా?" అప్పారావు గంభీరంగా అన్నాడు.

"మా ఆవిడ యిక్కడే వుండాలిగా !" ఆవలిస్తూ అటూ యిటూ చూశాడు

"సరేలే మీ ఆవిడ ఉందని నువ్వు – నువ్వు వున్నావని మీ ఆవిడ పోటీలు పడి నిద్ర పోతూంటే దొంగలు లారీలు తెచ్చుకుని దోచుకు పోతారు ." హెచ్చరించాడు అప్పారావు ఎదురుగా వున్న కుర్చీలో సెటిలైపోతూ.

"ఏమేవ్ ! ఎవరొచ్చారో చూడు." అంటూ ఓ గావు కేక పెట్టాడు లోపలికి.

అట్లకాడ పట్టుకుని అప్పల నరసమ్మ పి.టి.ఉష లెవెల్లో పరుగెత్తుకుంటూ వచ్చింది.

"అప్పారావు అన్నయ్యగారా ! హడలి చచ్చాను ఏవిటా గావు కేకలు ! అక్కడ పోపు మాడి పోతున్నది.." అంటూ మళ్ళీ అదే లెవెల్లో వెనక్కి పరుగెత్తింది.

"ఏమేవ్ ! కాస్త కాఫీ వీడికి పట్రా !" మళ్ళీ అదే గావు కేక పెట్టాడు

సుబ్బారావు పైళ్ళలోకి తలవంచుతూ ఉష్ట్ర పక్షిలాగా.

“ అంతేనా – ఆదివారం భోజనం సమయానికి వచ్చినా కాఫీ నేస్త్రా –” కసురుకున్నాడు అప్పారావు....

“ ఆయనకి మాట్లాడ్డం రాదులేండి ... మీ పుద్దూ ఈ రోజు మాకొంపలోనే అంటూ పరుగెత్తుకుంటూ వచ్చి చెప్పింది అప్పల నరసమ్మ – ఈ సారి ఆమె చేతిలో గరిటె లేదు కాని గలాసుంది. “ మంచి నీరు తీసుకోండి !”

“ ఏమేవ్ మనిద్దరికి చేసినట్లు కొంచెం కొంచెం చేస్తావేమో ! ఓ సోలెడు బియ్యం కడిగి పెట్టు – అటకమీంచి ఆవకాయ జాడి కిందకు దింపు ! అప్పుడెప్పుడో సంవత్సరం క్రిందట మా వాళ్ళు పంపిన చిట్లం పొడి నీకు నచ్చలేదని దాచేశావుగా అది బయటకు తియ్యి – ఇవ్వాళ దాని అంతు చూద్దాం .... పెరుగులో నీళ్ళు గుమ్మరించి మజ్జిగ చెయ్యి ” భార్యామణికి ఆఫీసులో పియ్యేకిచ్చినట్లు సూచనలు జారీ చేశాడు.

“ చూడండి అన్నయ్యగారు – మా ఆయనది ఒకటే చాదస్తం ! మంది ఎక్కువస్తే మజ్జిగ పల్చునవుతుందని నాకు తెలియదా ! మీకు కాస్త తిండి పుష్టి ఎక్కువని నాకు తెలియదా – అందుకే ఆరుమంది తినే వంట చేసేస్తాను ఓ గంటలో!” అప్పల నరసమ్మ గలాసు తీసుకుని మళ్ళీ ఒలింపిక్సు ప్రాక్టీసులో పడింది.

“ ఒరే మీరిద్దరూ – నేనొకడ్ని ..ముగ్గురమేగా – ఆరు మందికి చేస్తానంటున్నది.... ఎవరైనా చుట్టాలొచ్చారురా !” అప్పారావుకు అర్థంగాక అడిగాడు.

“ అదంతే లేవోయ్ ! ఇంతకీ ఎంటియిలా తగలడ్డావు – ఊరక రారు మహాత్ములని మా బామ్మ అంటూ ఉండేది.” విషయాన్ని బయటకు లాగడానికి ప్రయత్నించాడు.

“ ఏముందీ – మన పాటికి మనం రాత్రింబవళ్ళు పని చేసుకుంటున్నామా – ఒక ఆదివారం ఉండదు – ఒక సెలవు దినం ఉండదు.... అయినా మనమేం సంపాదించాంరా ?” అప్పారావు ఆవేదనతో అడిగాడు.

" సంపాదనా పాడా – నెలాఖరుకు అప్పు చేయక పోతే ఆనెల గొప్ప విజయం సాధించినట్లే!" చెప్పాడు సుబ్బారావు –

" కదా ... ఇంత చదువుకుని – ఇన్నాళ్ళ సర్వీసులో మనం ఏం కట్టుకోలేదు – నిల్వ చేసుకోలేదు.... నిన్న గాక మొన్ననే ఆ శ్రీనివాసమూర్తి కారు కొట్టేశాడు తెల్సా !" చెప్పాడు.

" శ్రీనివాసమూర్తి అంటే.... ఎవరబ్బా !" ఆలోచనలో పడ్డాడు....

" అతనే రకరకాల వ్యాపారాలు చేస్తూ ఉంటాడు – వాడు....."

" ఓ వాడా ! అరే ! వాడికి తినడానికే తిండి సరిగా ఉండదు – వాడికి కారు కావాలా ? అస్సలు వాడికి ఆ ఆలోచనకే అర్హత లేదు – నువ్వు సరిగ్గా చూసి వుండవు. ఎవరో వాళ్ళింటి ముందు కారు పార్కు చేస్తే – వాడిది అని అనుకొనుంటావు!" తేలిగ్గా తీసిపారేశాడు.

" నాకందుకే మండేది... విషయం తెల్సుకోకుండా నేను నీ దగ్గరికి వచ్చాననుకున్నావా? వాడే నన్ను మీ యింటి దగ్గర డ్రాప్ చేసి వెళ్ళింది – నువ్వు దీర్ఘ నిద్రలో ఉండి గమనించలేదు –" అప్పారావు బల్ల గుద్ది చెప్పాడు.

సుబ్బారావు ఉలిక్కి పడ్డాడు – నిటారుగా కూర్చున్నాడు .... ఆశ్చర్యంగా చూశాడు .... చెవులు నిక్క పొడిచాడు.....

"వారసుల్లేని బంధువులెవరైనా బకెట్టు తన్నేసి వాళ్ళ ఆస్థి వీడికి రాసి పైకి పోయారా!" బుర్రగోక్కుంటూ అడిగాడు. అలాంటి వాళ్ళు ఎవరైనా తనవైపుకాని – తన వేపు వైపు కాని ఉన్నారాని ఆలోచనలోకి పడ్డాడు – సుబ్రావు.

" ఎవరినీ హీనంగా చూడకు – నువ్వు ఘోరంగా నష్ట పోతావు!"

ఇంతలో అప్పల నరసమ్మ మళ్ళీ పరుగెత్తుకుంటూ వచ్చింది గలాసుతో ఈ సారి దాంలో కాఫీ ఉంది. అప్పారావుకు అందించింది కాఫీ.

" ఆయనంతే లేండి అన్నయ్యగారు – తన కంటే అందరూ తెలివి తక్కువ వాళ్ళను కుంటాడు ... నిజానికి ఆయనే అందరికంటే క్రింది స్థాయిలో ఉంది."

" భేష్! వేడి కాఫీ యిచ్చావు – బుర్ర పని చేస్తుంది – అవునమ్మా చెల్లమ్మా వీడికి కాఫీ పట్రాలేదు – నేను తాగు తూంటే అలా మిడి గుడ్లేసుకుని చూస్తూ ఉండాలనా ?" చప్పరిస్తూ ఆడిగాడు అప్పారావు..

" అయ్యో! ఆయన ఆరోగ్యం చెడిపోవడం నాకిష్టం లేదు – మా కెవరున్నారు కనుక – ?" చెప్పింది ఆ గదిలోనే అటూ యిటూ కుప్పిగంతులేస్తూ.

" అంటే – నా ఆరోగ్యం – చెడిపోయినా ఫర్వాలేదనా?" అనుమానపడ్డాడు అప్పారావు ఆమె వంక, సుబ్బారావు వంక మార్చి మార్చి చూస్తూ.

" మీ కేమండి మీరు ఉక్కు పిండం !" చెప్పింది...

" అప్పారావు – నీ గురించి నీకు తెలియదు గాని – ఇప్పుడు లీటరు కాఫీలాగించి – ఓ పది నిమిషాల్లో ఐదు కంచాలు లేపెయ్యగలవు. మళ్ళీ మధ్యాహ్నానికి ఆకలి అంటూ టిఫెనుకు రెడీ అయిపోగలవు." సుబ్బారావు చెప్పాడు జెలసీగా.

అది పొగడ్తో, తెగడ్తో అర్థం కాలేదు అప్పారావుకు.

" ఇంతకీ అన్నయ్య గారు ఆ శ్రీనివాసుకారు ఎలా కొన్నాడు చెప్పలేదు." అప్పల నరసమ్మ ఖాళీ గ్లాసు అందుకుంటూ అడిగింది.

" చెప్పనిస్తే గదా – ఇది లోపల పెట్టి రామ్మా – చీమలు వస్తాయి."

అప్పల నరసమ్మ ఆ గలాసు తీసుకుని పరుగు పెట్టింది. మళ్ళీ క్షణాల్లో వక్క పొడితో ప్రత్యక్షమయ్యింది. ఓ గుప్పిట వక్కపొడి నోట్లో వేసుకుని చెప్పడం మొదలెట్టాడు.

" వాడు ఎన్నో చితకా వ్యాపారాలు చేసి చాలా నష్టపోయాడు – తరచూ నిన్ను నన్ను కూడ అప్పుకోసం దేబిరిస్తూ వుండే వాడు– ఇప్పుడు వాడు నెట్ మార్కెటింగులో కింగ్ అయ్యాడు. అంటే వాడు ఓ కంపెనీలో ఓ స్కీములో చేరతాడు – తన కింద నలుగుర్ని చేరుస్తాడు – ఆ నలుగురు ఇంకో పదహారు మందిని చేరుస్తారు – ఆ పదహారు మంది అరవైనాలుగు మందిని చేరుస్తారు – ఆ అరవైనాలుగు మంది రెండు వందల యాభైఆరు మందిని చేరుస్తారు. వాళ్ళు అందరూ కల్సి వెయ్యి ఇరవైనాలుగు మందిని చేరుస్తారు –" చెబుతూ పోయాడు.

" మరి ఈయనకే లాభం " ఆవలించాడు సుబ్బారావు.

" వీళ్ళందరూ చేసిందాని పైన ఇతనికి ఆరునుంచి పది రకాలుగా కమీషన్ వస్తుంది... అలా సంపాదించిందే ఈ కారు - " అంటూ లాభాల లెక్కలు వేసి చూపించాడు.

ఆ నెట్ మార్కెటింగ్ సంబంధించిన కాగితాలు తీసి వివరించడం మొదలెట్టాడు - కాగితం పెన్ను పట్టుకుని డయాగ్రమ్ వేశాడు... ఎబిసిడి అంటూ గీతలు గీశాడు .... లాభం ఒకటి - రెండు - మూడు అంటూ రకరకాల ఉపయోగాలు వివరించాడు.....

" ఇంతకీ వీళ్ళు అమ్ముతున్న వస్తువు ఏంటిట " సుబ్బారావుకు సందేహం వచ్చింది.

" అమ్మేదేం లేదు... అందర్ని చేర్పించుకు పోవడమే ! చేరిన వాడు రెండు వేల అయిదొందలు కట్టాలి కంపెనీకి. కంపెనీ దాంలోంచి అతగాడి పైవాళ్ళకు వాటాలు పంపిస్తుంది." అప్పారావు.

"ఇంత మందికి యిన్ని లాభాలు పంచి పెట్టాలంటే ఏదో ఒక వ్యాపారం చెయాలి గదా - ఏ ప్రాడక్టు లేకుండా కంపెనీకి లాభాలు ఎలా వస్తాయి - ఇంతమందిని ఎలా పోషిస్తాడు."

"ఒరే సుబ్బిగా నువ్వు నిత్య సందేహివి ! అందుకే జీవితంలో పైకి రాలేదు - మన కవన్నీ ఎందుకురా ? వాడు మనకు ఎంతిస్తున్నాడు - మనం కంపెనీకి ఎంతిస్తున్నాం అని ఆలోచించాలి అంతే గాని అదెట్లా - యిదెట్లా అంటూ కూర్చుంటే - నీ చుట్టు పక్కల వాళ్ళు లక్షాధికారులై పోతుంటారు - మనం బిక్షాధికారులమై పోతుంటాం - " అంటూ క్లాసు తీసుకున్నాడు.

అంతా విని రామబాణం వదిలాడు సుబ్బారావు.

" ఒరే అప్పిగా ! కంపెనీ బోర్డు తిప్పేస్తే ఎలారా?"

అప్పారావు కాసేపు గిల గిల గింజుకున్నాడు - తరువాత తాపీగా

చెప్పాడు. " ఆఫ్టరాల్ ! నువ్వు కడుతున్నది ఎంత ? రెండు వేల అయిదొందలు - వాడు బోర్డు తిప్పేసే లోగా నువ్వు లక్షలు సంపాదించి వుంటావు - తిప్పినా నీకేం సమస్య?"

" ఇంతకీ అన్నయ్యగారూ - మనకి నలుగురు దొరకలేదనుకోండి - అప్పుడు మన డబ్బులు మనకి రావా? మీరు చెప్పినట్లు మనకింద తోక కదలక పోతే అంతా నష్టమేగా ?" అప్పల నరసమ్మ నిలబడి అడిగింది.

" అందుకేగా సీనియర్లు ఉంది... వాళ్ళే ఆ స్థానాల్లో వాళ్ళ క్యాండిడేట్లను వేస్తారు" చెప్పాడు. " తోకను ఊపుతారు."

" వాళ్ళకేం లాభం మనకు సహాయం చెయ్యడానికి !" సుబ్బారావు

" గొలుసు బాబు - గొలుసు - ఎక్కడ చైన్ లింకు తెగిపోయినా సీనియరుకు నష్టం వస్తుందిగా - అందుకని వాడే క్యాన్వాసు చేసి నీకు నాలుగురు దొరక్క పోతే నీ క్రింద వేస్తాడు." అంటూ అప్పారావు శ్రీనివాసమూర్తి గొప్పతనం వివరించాడు.

" కంపెనీ వాళ్ళే ఆ మూర్తికి కారు యిచ్చారన్న మాట !" సుబ్బారావు చెప్పాడు.

" మాకీ విషయాలు తెలీనే తెలియవు!" ఆశ్చర్య పోయింది అప్పల నర్సమ్మ.

" మరీ బావిలో కప్పల్లా అయిపోయాం - ఈ నెట్ మార్కెటింగులో మనం ఎందుకు పనికి వస్తాం - మన ఉద్యోగాలు ఎందుకు పనికొస్తాయి? ఒక్క సంవత్సరంలోనే ఐదారు లక్షలు సంపాదించు కోవచ్చు - " అప్పారావు

" అన్నయ్య గారు భోజనానికి లేవండి - " అప్పల నరసమ్మ మళ్ళీ పరుగెట్ట బోయింది.

" చెల్లెమ్మా - అన్నం ఎక్కడికీ పోదు - ముందు ఇది చెప్పమ్మా ఈ స్కీములో మీరు చేరతారా ?" అడిగాడు.

" అయ్యో ! మాకు చేతకాదు - " సుబ్బారావు చెప్పేశాడు.

" అన్నయ్య గారు - మా కయితే నలుగుర్ని చేర్చే తెలివితేటలు లేవు -

కావాలంటే నేనొక్కదాన్ని చేరతా?" అప్పలనరసమ్మ ఆలోచనతో అంది.

"లాభంలేదు - కనీసం ఇద్దర్నన్నా చేరిస్తే - మిగతావాళ్ళను మేం చూసుకుంటాము - " చెప్పాడు - అప్పారావు ధీమాగా.

"ఏమేవ్! నువ్వు అటువంటి తప్పుడు ఆలోచనలు చెయ్యకు మనకు వ్యాపారం అచ్చిరాదు - ఆ పాపిష్టి డబ్బు మనకొద్దు." సుబ్బారావు ఆవేశంతో కేకలేశాడు.

"దీంలో పాపమేముందండి .... మనం ఎవరినీ ముంచడం లేదుగా?"

"ఎందుకు మునగరు - నలుగుర్ని చేర్చలేని వాళ్ళ డబ్బు ఎక్కడికి పోతుంది... వాళ్ళకు నయాపైసా రాకపోతే చేర్పించిన వాళ్ళను తిట్టుకోరు?"

"సుబ్రావు! ముందు మనం కండీషను పెట్టేగదా చేర్పిస్తున్నది. పైగా మనవంతు కృషి చేస్తున్నాం - చేయలేకపోతే వాడిఖర్మ! అయినా వాడు ఎందుకు చేరుతున్నాడు - సంపాదించుకుందామనేగా - వ్యాపారం అన్న తర్వాత ఆమాత్రం రిస్కు తీసుకోవద్దా - " అంటూ నచ్చచెప్పాడు - అప్పారావు.

మొత్తానికి ఓ గంట కష్టపడి ఒప్పించాడు

అప్పల నరసమ్మ రెండు వేల అయిదొందలు యిచ్చి చేరిపోయింది. పండుగలకు పుట్టింటికి వెళ్ళినప్పుడు వాళ్ళ వాళ్ళు యిచ్చినవి దాచి పెట్టుకున్న డబ్బులవి. సుబ్రావు అడిగినా యిచ్చేది కాదు.

"మీరిద్దర్ని చేర్పించండి ముందు - ఆతరువాత నేను మీకింద ఇద్దర్ని వేస్తాను ." అని ప్రామిస్ చేశాడు అప్పారావు.

ఆ తర్వాత అప్పారావు వీర భోజనం చేశాడు.

అప్పలనర్సమ్మ పొరపాట్న వంట ఎక్కువ చేశానా - మిగిలితే ఏం చేయాలని దిగులు పడింది ప్రొద్దున - ఆ బాధ లేకుండా ఒక్క మెతుకు కాని గింజ గాని లేకుండా మొత్తం ఓ పట్టు పట్టేశాడు అప్పారావు.

"థ్యాంక్సు! మళ్ళీ త్వరలో కలుద్దాం!" అని వెళ్ళి పోయాడు.

"కారణజన్ముడు అప్పారావు!" సుబ్బారావు అన్నాడు అతను వెళ్ళిపోగానే.

" ఏం - మనల్ని ఉద్ధరిస్తాడనా ఈ నెట్టు మార్కెటింగు స్కీముల ద్వారా" అప్పలమ్మ అడిగింది.

" అదేమో కాని - వాడు కేవలం తినడానికే పుట్టాడు. రేపు తిండి దొరకదేమో అన్నంత ఆబగా అన్నీ తినేస్తాడు - సర్వభక్షకుడు." సుబ్బారావు చెప్పాడు.

" పాపం ! వాళ్ళావిడ సరిగా వండి పెట్టదేమో !" అప్పల నరసమ్మ జాలి చూపింది.

" ఎవరైనా ఒకరోజంటే చేయగలరు - రోజూ చేయగలరా ! రోజూ వాడు మనింటికొస్తానంటే నువ్వు చెయ్య గలవా?"

" వామ్మో ! నేను పుట్టింటికి పారిపోతాను." భయపడింది ఆ ఊహకే.

అప్పారావు ఆధ్వర్యంలో స్కీములో చేరిపోయిన తర్వాత - అప్పల నరసమ్మ - సుబ్బారావులు నెట్ మార్కెటింగు రంగంలోకి ప్రవేశించారు. కనిపించిన వాళ్ళకు ఆ స్కీము యొక్క ఉపయోగాలు - వారికొచ్చే లాభాలు చెప్పారు.

చాలామంది వీళ్ళని పిచ్చోళ్ళని చూసినట్లు చూశారు.

" ఈ వయసులో యివేం బుద్ధులయ్యా ?"

" సంపాదించింది చాల్లేదా ? జీతం కాకుండా మళ్ళీ యింకా సంపాదించాలా?"

" మీరు చేయవలసిన పని కాదు."

" చేరతాం కాని ... మాకు డబ్బులు వెనక్కిరాక పోతే మీరు యిస్తారా?"

" అంతలాభాలు వచ్చేప్పుడు - యిప్పుడు మేం కట్టాల్సింది మీరే కట్టండి - మా కొచ్చిందాంట్లో పట్టుకుని మిగతాది యివ్వండి."

ఇలా రకరకాలుగా ఆక్షేపణలు - వ్యాఖ్యాలు రావడంతో - సుబ్బారావు - అప్పలనరసమ్మల్లో ఉత్సాహం చప్పబడి పోయింది.

మొదట్లో ఉన్న కదన కుతూహలం తగ్గుతూ వచ్చింది.

అప్పారావు మటుకు 'మీరు చేర్పించారా మీ లెగ్గులను ' అంటూ ఫోన్లల్లో

వెంటబడుతూ ఉండేవాడు.

" అరె ! మా వల్ల కావడం లేదు. నువ్వే మావి కూడ చేర్పించు " అని ఓ సారి సుబ్బారావు గట్టిగా చెప్పాడు.

" లేదు సుబ్రావు - కంపెనీ రూల్సు ఒప్పుకోవు - డబ్బులొస్తే నువ్వే తింటావు - నాకివ్వవు గదా - కష్టపడి సంపాదించి నప్పుడే దానిలోని మజా తెలుస్తుంది- మనం ఇంట్లో కూర్చుంటే మన దగ్గరికి వచ్చి ఎవరు చేరతారు - తిరగాలి.... నేను చూడు ఎంత కష్టపడుతున్నానో?"

అప్పారావు చెప్పింది నిజమే ! అతగాడు గాడిదలా కష్టపడుతున్నాడు - ఆఫీసుకు సెలవు పడేశాడు - ఓ జీపు తీసుకున్నాడు బాడుగకు - ఉదయం లేచింది మొదలు రాత్రి దాకా గ్రామాలకు గ్రామాలు తిరగడం మొదలెట్టాడు. కనిపించిన రైతులను, కూలీలను, బీదాబిక్కీలను తన వాక్పటిమతో చేర్పించాడు ! ఎవరి దగ్గరైనా డబ్బులు లేక పోతే వడ్డీలకు తెచ్చి కూడ యితనికిచ్చారు! తిండిలేదు నిద్ర లేదు సరిగా.

ఈ విషయంలో అతనికి పైనుంచి వార్నింగులు కూడా వచ్చాయి - డ్యూటి సరిగా చేయడం లేదని - సెలవులు ఎక్కువ పెడుతున్నాడని.

లోక జ్ఞాని కాబట్టి పైవాళ్ళను బుట్టలో పెట్టుకున్నాడు.

కాలం దొర్లి పోతున్నది.

అచిరకాలంలోనే అప్పారావుకు చాలా సన్మానాలు జరిగాయి. సూటు బూటు వచ్చింది.

ఓ పెద్ద ఫంక్షనులో మోటారు బైకు ప్రజెంటు చేశారు.

త్వరలోనే కారుకు కూడ అతనికి అర్హత వస్తున్నదని చెప్పారు.

అప్పారావు తనకు వచ్చిన చెక్కులు, వేలల్లో ఉన్న డబ్బుల చెక్కులు, సుబ్బారావుకు - అప్పల నరసమ్మకు చూపించాడు.

ఇతని బాధ పడలేక చివరికి తమ బంధువుల పేర్లతో ఇద్దరికి తామే డబ్బులు

కట్టారు సుబ్బారావు దంపతులు.

"ఒరే అప్పారావు - రెండు లెగ్గులు వేశాం - మిగతా రెండు లెగ్గులు వేసి మా డబ్బులు మాకిప్పించు -" ఫోన్ చేసి చెప్పాడు - సుబ్బారావు.

"చూద్దాం - చూద్దాం- నే బిజిగా ఉన్నా !" అంటూ ఫోన్ పెట్టేశాడు అప్పారావు

కొన్ని రోజులు - వారాలయినా అప్పారావు కన్పించలేదు

ఓ-రోజు పేపరులో ఓ వార్త చదివాడు సుబ్బారావు.

ఫలానా నెట్‌వర్కు యమ్.డి. పలాయనం ... ఆఫీసు మూత ... దానిలో చేరిన సభ్యులు ఆగ్రహావేశాలతో ఆఫీసును ధ్వంసం చేశారు -

"ఏమేవ్ ! కొంప మునిగింది ..... మనం కట్టిన డబ్బులు ఏట్లో పోసినట్లయింది. ఆ కంపెనీ దివాలా తీసిందట !" కంగారుగా చెప్పాడు.

పరుగెడుతూ వచ్చిన అప్పల నరసమ్మ యింకా కంగారు పడిపోయింది - " అరె ! అన్నయ్యగార్కి ఫోన్ చెయ్యండి... ఏం చెబుతాడో!"

సుబ్బారావు ట్రై చేశాడు - ఫోన్ ఎంగేజి సౌండు ఎంతో సేపు ప్రయత్నించాడు - ఎవరూ ఎత్తలేదు.

బండి తీసుకుని అప్పారావింటికి వచ్చారు ఇద్దరూ. అప్పటికే అక్కడ జనం గుంపులు గుంపులుగా చేరి ఉన్నారు కోపంతో.

అప్పారావు భార్య సమాధానం చెప్పలేక సతమతమవుతున్నది. పోలీసులు కూడ ప్రజల్ని ఆమె మీద పడకుండా సర్దిచెబుతున్నారు.

" నాకేం తెలుసండి - ఆయన ఎక్కడికి పోయాడో - ఎప్పుడొస్తాడో !" అంటూ ఆమె అరుస్తున్నది.

పరిస్థితి చూసి గుండెలదిరి వెనక్కి తిరిగి వచ్చారు.

" అప్పారావు దొరకనీ వాడికత తేలుస్తా !" సుబ్బారావు భీష్మ ప్రతిజ్ఞ

అప్పల నరసమ్మ - సుబ్బారావులు పోయిన డబ్బుల గురించి బాధపడ్తు

తమ అత్యాశను తిట్టుకుంటూ కూర్చున్నారు.

ఓ రాత్రి ఫైళ్ళు రాసుకుంటున్న సుబ్బారావుకు అటకలపైన చప్పుడైతే టార్చి లైటు వేసి చూసి కొయ్య బారిపోయాడు. అప్పారావు పవళించి ఉన్నాడు.

"ఒరే అప్పిగా నువ్వెప్పుడొచ్చావు!" కోపంగా అరిచాడు.

"బాబ్బాబు - చిన్నగా మాట్లాడు - నేను ఇక్కడున్నానని ఎవరైనా పసిగడితే నా ప్రాణానికే ముప్పు." ఏడ్చాడు అప్పారావు.

అప్పల నరసమ్మ - సుబ్బారావులు క్లాసులు విడివిడిగా - జంటగా తీసుకున్నారు.

"ఒరే ! మీ డబ్బులంటే యివ్వగలను కాని - అందరివీ యివ్వాలంటే నా ఆస్తులు అమ్మినా సరిపోవురా - ఇవ్వాళో రేపో ట్రాన్సఫరు ఆర్డర్లు వస్తాయి - అవి తీసుకుని ఊరు వదిలి పారిపోతాను బుద్ధి ఉంటే మళ్ళీ ఈ జన్మలో ఈ నెట్ మార్కెటింగులో దిగను." అప్పారావు చెప్పాడు.

"అప్పనంగా డబ్బులొస్తాయని ఆశ పడితే మొదటికే మోసం జరుగుతుందిరా అప్పిగా" చెప్పాడు సుబ్బారావు.

(నవ్య 19-10-2005)